

Tekst przekazany Redakcji do druku w miesięczniku „tak rodzinie”.

Ukazał się drukiem w numerze „tak rodzinie” Rok 2021, nr 12(174), s. 40.

Prawa wydawnicze do tekstu, w tym do publikowania i rozpowszechniania w jakimkolwiek zakresie, posiada Wydawnictwo Sióstr Loretanek w Warszawie przy ul. Żeligowskiego 16/20, 04-476 Warszawa.

Ks. dr hab. Tomasz Jakubiak, prof. AKW

Ślub na łące

Czy z narzeczoną mogę zawrzeć małżeństwo w innym miejscu niż kościół parafialny?

Zanim udzielę odpowiedzi, przybliżę pojęcia: *forma zawarcia małżeństwa* oraz *miejsce zawarcia małżeństwa*. Przez *zwykłą formę zawarcia małżeństwa* – w dużym uproszczeniu – należy rozumieć wypowiedzenie przez nupturientów zgody małżeńskiej wobec duchownego katolickiego uprawnionego do jej przyjęcia i dwóch zwykłych świadków (kan. 1108-1117 KPK). W niniejszym tekście przez *miejsce zawarcia małżeństwa* należy rozumieć natomiast przestrzeń (budynek lub teren), w której zawierane jest małżeństwo z zachowaniem formy kanonicznej.

Na dobór miejsca zawarcia małżeństwa znaczący wpływ ma przynależność religijna i wyznaniowa nupturientów.

Małżeństwa zawierane przez katolików lub stronę katolicką i niekatolicką ochrzczoneą (np. protestancką) zasadniczo winny być celebrowane w kościele parafialnym tej parafii, w której przynajmniej jedno z nupturientów posiada stałe albo tymczasowe zamieszkanie albo miesięczny pobyt. W przypadku tułaczy zawierane jest natomiast w kościele parafialnym tej parafii, gdzie aktualnie przyszli małżonkowie przebywają. Gdyby strony chciały wypowiedzieć sakramentalne „tak” w innym kościele parafialnym niż wyżej wymienione, wtedy winny uzyskać zgodę na zmianę miejsca od własnego proboszcza lub ordynariusza strony katolickiej (kan. 1115, 1118 KPK).

Kościół parafialny nie są jedynymi miejscami, w których katolicy mogą zawrzeć sakrament małżeństwa. Ceremonia ślubna może odbyć się również w kościele nieparafialnym (np. rektorskim) lub kaplicy (np. zakonnej). Zgodę na zawarcie małżeństwa wydaje wtedy ordynariusz lub proboszcz miejsca, na którego terenie obiekty te się znajdują. Jeśli udzielający stosownego pozwolenia nie byłby własnym proboszczem lub ordynariuszem którejś ze stron

katolickich zawierających małżeństwo, wtedy nupturienci winni się zwrócić o dodatkową zgodę na ślub poza parafią do własnego proboszcza albo ordynariusza strony katolickiej.

Czasami katolicy pragną zawrzeć sakrament małżeństwa poza miejscem świętym (np. na terenie domu weselnego). Zgodnie z Dekretem KEP z 2019 roku (n. 13) zezwolenia na celebrowanie takiego małżeństwa udziela ordynariusz miejsca planowanego ślubu (kan. 1118 § 2). Winien to uczynić wtedy, gdy przemawia za tym poważna przyczyna, której nie mogą stanowić racje natury komercyjnej czy wynikające z ekstrawagancji, próżności lub naśladowania zwyczajów obcych tradycji katolickiej. Gdyby wypowiedzenie sakramentalnego „tak” miało się dokonać w czasie Mszy, w takiej sytuacji decyzję powinien wydać biskup diecezjalny.

Nieco inne zasady obowiązują przy zawarciu małżeństwa przez stronę katolicką ze stroną nieochrzczonej (np. wyznawcą religii mojżeszowej). Małżeństwa te zawsze zawierane są poza Mszą. Ich celebrowanie może dokonać się w kościele parafialnym lub rektorskim, a także w kaplicy lub oratorium – przy zachowaniu tych samych zasad, które dotyczą małżeństw zawieranych przez dwie strony ochrzczone. Gdyby z uzasadnionych przyczyn ślub miał zostać zawarty poza wymienionymi miejscami, wtedy decyzję o zawarciu małżeństwa poza miejscem świętym podejmuje duchowny uprawniony do asystowania przy zawarciu małżeństwa po ewentualnym otrzymaniu zgody od proboszcza lub ordynariusza własnej strony katolickiej, jeśli miejsce ślubu znajduje się poza parafią, o której mowa w kan. 1115 KPK.

Gdy strona katolicka planuje zawrzeć małżeństwo wobec duchownego niekatolickiego albo urzędnika USC, wtedy zawsze powinna zwrócić się do własnego ordynariusza z prośbą o udzielenie dyspensy od zachowania formy kanonicznej (kan. 1127 KPK).